

De Californische Condor.

Sinds de blanken zich in Californie gevestigd hebben gaat de Californische Condor gestaag achteruit. Naar schatting waren er omstreeks het midden van de vorige eeuw nog zo'n 500 exemplaren aanwezig. In 1984 waren er nog maar 15 en sindsdien zijn er daarvan 6 gestorven.

Geen wonder dat in Amerikaanse natuurbeschermingskringen de noodklok wordt geluid om deze machtige vogel met een vleugelwijdte van 2,5 meter voor uitsterven te behoeden.

De oorzaken van de achteruitgang zijn inmiddels duidelijk. Zoals te verwachten is bij zo'n grote vogel die weinig andere natuurlijke vijanden kent dan de mens plant hij zich maar uiterst langzaam voort. Ze leggen maar gemiddeld een ei om het andere jaar. Er hoeft dus niet veel verkeerdt te gaan om zijn voortbestaan in gevaar te brengen. De condor wordt bedreigd door afschot, het in cultuur brengen van zijn voedselgebieden en door loodvergiftiging, omdat ze als aaseters van geschoten dieren eten. De meningen over de te nemen maatregelen zijn nog verdeeld. Sommige onderzoekers zijn van mening dat de vogels in het wild geen schijn van kans meer hebben en ze dus het beste gevangen kunnen worden. Dan kan er mee gefokt worden totdat er weer voldoende zijn om ze uit te zetten.

Anderen zijn tegen het wegvangen van de nog in het wild levende exemplaren. In de eerste plaats wordt het later voor eventueel weer uit te zetten vogels moeilijker om "het vak" te leren als er geen vogels meer zijn om het af te kijken. In de tweede plaats is de regering bereid bepaalde ontginningen in het gebied waar de condors nog voorkomen, te verbieden. De meeste bossen, waar de condors broeden, zijn goed beschermd. Tijdens het fourageren leggen condors soms wel afstanden af van 200 km., waardoor de fourageergebieden voor 90% op onbeschermd, particulier land liggen, waar de loodvergiftiging toeslaat. De Amerikaanse minister van binnenlandse zaken zal uiteindelijk moeten beslissen welke manier gekozen wordt om de Californische condor te redden.

Uit: Panda, 1986

HET GAAT GOED MET DE AALSCHOLVER IN NEDERLAND.

In de periode 1978-1985 is de broedvogelpopulatie van de Aalscholver in Nederland meer dan verdubbeld van tenminste 3.000 paar tot meer dan 10.000 paar. Ook is het aantal kolonies sterk toegenomen. In 1977 waren er slechts twee broedplaatsen: het Naardermeer en bij Wanneperveen. Nu is het aantal broedplaatsen gestegen tot twaalf, waarvan er drie in Zuid-Holland liggen: het Brede Water op Voorne (1985: 195 paar), de Nieuwkoopse plassen (1985: 7 paar) en in de Dordtse Biesbosch (1985: 160 paar). Het is nog niet geheel duidelijk waar de groei van de populatie door veroorzaakt wordt; waarschijnlijk hangt deze samen met verminderen van bepaalde vormen van waterverontreiniging.

Uit: LIMOSA, 1985, aflevering 4

10 mooie bomen stonden langs de wegen
één werd er door de storm gekniakt
toen stonden er nog 9.

9 mooie bomen stonden trouw op wacht
één kabel moest er door de grond
toen stonden er nog 8.

8 mooie bomen waren nog gebleven
een auto ging wat uit de koers
toen stonden er nog 7.

7 mooie bomen stonden op de bres
de weg moest worden uitgebreid
toen stonden er nog 6

6 mooie bomen stonden stram en stijf
de aardgasleiding lekte erg
toen stonden er nog 5

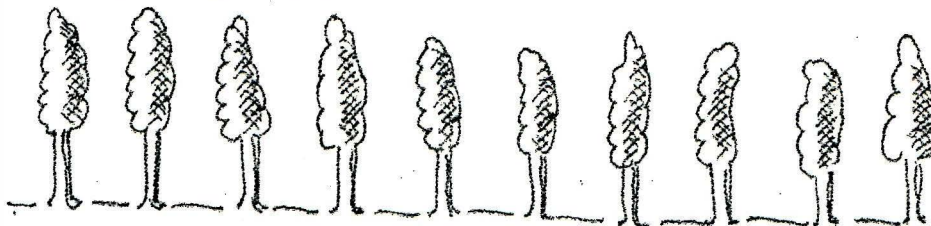
5 mooie bomen strekten hun takken fier
er moest toen een riooltje door
toen stonden er nog 4.

4 mooie bomen vol leven en energie
de hoek moest worden afgerond
toen stonden er nog 3.

3 mooie bomen restten er op die stee
één werd door schimmels aangetast
toen bleven er nog maar 2.

2 mooie bomen stonden kort bijeen
de jeugd heeft er één afgeschild
toen was er nog maar 1.

1 mooie boom..... 't was zielig om te zien
maar door een actie van de Natuurbescherming
zijn het er gauw weer 10.

schrijver onbekend.